

Свети мъченици Мина, Ермоген и Евграф



Мина, Ермоген и Евграф

Жестокият гонител на християните, император Максимиан, веднъж пратил в Александрия един от заслужилите си войници – атинянина Мина, с поръчение да усмири вълненията, възникнали в града, и да се погрижи да отвърне християните от тяхната вяра. Царят не знаел, че Мина сам вярвал в Христа. Мина пристигнал в Александрия и наскоро чрез мъдрите си разпоредби усмирал вълненията и привел всички дела в ред. А що се отнася до вярата Христова, той не само не я преследвал, но явно говорел, че тя едничка е истинска и спасяваща вяра. Думите си той доказвал чрез дела, бидейки крайно милосърден и добър. Господ му дарувал чудотворна, целебна сила. Всички болни, които получавали изцеление чрез неговите молитви, славели Бога, и вярата в Христа се разпространявала в Александрия все повече и повече. Тия успехи на християнската вяра силно дразнели езичниците и те побързали да донесат на Максимиан за действията на Мина. Разгневеният цар свикал своя съвет и след съвещание с велможите си решил да изпрати в Александрия градския управител Ермоген, от всички уважаван мъж. Той му дал най-строги заповеди против християните и особено против Мина, като му заповядал да употреби всички средства, за да застави християните да се върнат към идолопоклонството.

Ермоген бил езичник, не знаел нищо за истинската вяра, но по природа бил добър и милостив. И ето, на Господа било угодно да му открие пътя към спасението и вечния живот. През време на пътуването с кораба той видял насън трима светли мъже, които му казали: “Знай, Ермогене, че и малкото добро не е презряно от Бога. Затова Господ прие и твоите добри дела. И твоят път, който е предприет за гибел на мнозина, ще стане за тебе път на безсмъртна слава и чест, защото по тоя път ти ще дойдеш до вечния Цар. Ние ще ти пратим такъв човек, който ще те доведе при благословения Цар, и ти от Него ще получиш такава слава, която сегашния твой цар не може да ти даде”.

Като се събудил, Ермоген дълго мислил за своето съновидение и направил заключение, че нему вероятно предстоят големи почести от царя. Като пристигнал след няколко дни в

Александрия, той повикал при себе си Мина. Мина, щом влязъл при него в стаята, извикал гръмогласно: "Слава на единия велик Бог, чрез волята на Когото ти пристигна тук!" Колкото и да желяел Ермоген да пощади Мина, бил принуден да заповяда да го затворят в тъмница, защото призовал Името Божие.

На другия ден довели Мина за разследване. Той бил спокоен, като истински неустрашим войн. На укора на Ермоген, че не почита боговете, той отговорил с твърдо изповядване на единия истински Бог. Той говорел: "Всеки трябва с пламенно желание да търси истинския Бог. Аз сам в младостта си, когато живеех в Атина, пазех бащините закони. Но пламенно желяех да узна истината и изучавах прилежно всички елински науки. След това взех да чета и християнски книги и като ги четях, убедих се, че в тях е силата и правдата, и в елините е заблудението и лукавството. След това аз видях на дело силата на истинския Бог чрез чудеса, вършейки чрез Неговото Име, и като повярвах, отхвърлих предишните заблудения, приех кръщение и почнах да служа на Христа".

Още много говорил Мина за истината и силата на християнската вяра. Народът внимателно го слушал и мнозина казвали на Ермоген: "Той говори вярно. Ние сами видяхме чудесата и изцеляванията с Името на Христа. Трябва да се почита Оня Бог, Когото изповядва Мина!"

Ермоген, недоумявайки какво трябва да прави, заповядал да отведат християнина в тъмницата. Но на другия ден го повикал пак и започнал да го заплашва с мъчения, ако не се поклони на боговете. Мина му отговорил:

- На каквито искаш мъки ме подлагай, аз с радост ще страдам за моя Христос. При това несъмнено се надявам, че ти сам, като отхвърляш временните блага, ще бъдеш едно от чедата Христови.

Тогавя Ермоген, изпълнявайки заповедта на царя, наредил да предадат Мина на изтезания. Отрязали му краката - мъченикът хвалел Бога; след това го лишили от език и очи - мъченикът всичко търпял радостно и спокойно. Хвърлили го в тъмницата. Там през нощта при чудна светлина му се явил Сам Христос и го изцерил, като обещал, че и Ермоген скоро ще дойде до познание на истината и ще постигне нетленен венец.

Когато на другия ден войници влезли в тъмницата, едва повярвали на очите си, като видяли Мина здрав. Като узнали как се изцерил, те извикали: "Велик е християнският Бог!" и с внимание и вяра слушали поученията му.

Дошли други войници от съдията. Но и те останали при Мина, победени от силата Христова. Мълвата за чудесното събитие се разнесла по града и целия народ се затекъл към тъмницата, славейки и величаейки истинния Бог. Тогавя Мина решил сам да отиде в съдилището при Ермоген, който с неизразимо изумление видял здрав оногова, когото в навечерието видял осакатен и едва жив. Мина започнал да говори на съдията за Бога, като го призовавал да познае истината и от Името на Господа му обещавал спасение. Чудно видение в същото време се представило на Ермоген. Той видял два светли ангела, увенчаващи мъченика с нетленен венец, и като паднал при нозете на Мина, извикал:

- Моли се за мене, истински Божий служителю, щото и мене милостно за приеме Господ!

- Не се съмнявай в Божията милост - отговорил светият мъченик. Бог е добър и милосърден и няма да отхвърли идващия при него. Той ще впише името ти в книгата на живота, и ти ще Го прославиш чрез св. мъченичество.

Целият тоя ден в Александрия бил ден на радост и тържество: народът гръмогласно славел Господа и Му благодарял. А Ермоген цяла нощ слушал наставленията на Мина и се готвел за св. кръщение, което приел заедно с голямо множество народ. Той раздал имота си на бедни и с

Мина започнали да проповядват истинската вяра и чрез Божията сила правели чудеса. Всичко това стигнало до царя, който сам пристигнал в Александрия с голяма военна сила. Той повикал при себе си християните и жестоко ги укорявал, че са оставили вярата на бащите си. Но Мина и Ермоген не се побояли от заплахите му и смело изповядвали пред царя своята вяра в истинния Бог, като разказвали за чудесата, извършени чрез силата Господня. Царят не повярвал и заповядал да ги подложат на страшни изтезания. Отново силата Божия се проявила в чудни изцеления. Пред очите на царя осакатените християни се изправяли здрави и невредими. Той приписвал всичко на мегесничество. Един езически учен и писател, на име Евграф, като видял тия чудеса, повярвал и открито изповядвал вярата си в Исуса Христа. Царят със своята ръка го убил. Мина и Ермоген по заповед на царя били посечени с меч, а телата им в железен ковчег били хвърлени в морето. Но ковчегът не потънал, а доплувал до гр. Византион, където епископът, уведомен по чудесен начин за пристигането на св. мощи, извадил из морето телата на мъчениците и с чест ги погребал близо до градските стени.

